

Mo

Joan Manuel Serrat

MO

Am F
Blanca de calç, mirant al nord,
Dm Am
sol matitiner li encén el rostre
C G
i Mô s'enfila des del port
F C
pels antics camins de ses costes.
C Bm Dm Am
Vaixell varat en l'arenal
G C
que llepa el mar de retirada.
Em7 Am Dm
Amagatall de vents furtius.
F Am F#dim7
Refugi de veles cansades.
A# Am
Plora la sinia en el verger
F7 C
a l'abric de la tramontana
Am G Am C
i la vila humil de carrers lleus
F E
murmura històries quotidianes
Am Em G Am
d'herois petits i glòries breus
G C
cercant el pa de cada dia,
E Dm
que fan glosats amb pastissets
E
i gestes de bijuteria.
Am, G, C, Em, Am
Mô...
Amb precés i plors i de genolls
passa l'hivern de mica en mica.
Encén el foc i el guinavet
amb sang de porc es purifica.
Sota el mestral salat i fred
recargolat s'ajup l'uastre
i pel camí que du a ponent
el sol frissa per amagar-se.
Però el temps obscur, ocell vençut,
emigra quan des de la Mola
llenega càlid cap al port
un perfum dolç de farigola.

Amolla el fred, es treu el dol,
busca el camí que du a l'arena
i per la nit plouen cançons
de mariners i de sirenes.

Mô...

Cap es fosquet, a beure al mar,
morta de set baixa la mata
i el talaiot s'enfila al cel
per si tornessin els pirates.

Farcits de peix tornen els bous
que empaiten núvols de gavines
i la ciutat, en el mirall
de l'aigua, tèrbola es pentina.

Bota un cavall, toca un fabiol
i un crit antic de gin i festa
s'escampa per l'illa com foc
des de l'oest com una pesta

i quan la tardor faci sonar
els tambors fèrtils de la pluja,
mesquineta, s'ensopirà
amb contes de fades i de bruixes.

Mô...